

Hoe komt er een kerkje in Vikuku, Congo,



met de naam Liduina?

Kerkje in Vikuku, Congo

Ik ben Zr. Darlène Mwasi, lid van de orde Missie Zusters Oblaten van de Assumptie; ik ben bijna zeven jaar in Nederland.

In januari 2011 was ik voor de tweede keer in zes jaar voor een vakantie in Congo. Daar heb ik over het Nederlands geloof verteld en dat de kerken hier leeglopen, sommigen worden gesloten en sommigen worden afgebroken.

De dorpsbewoners zeiden al gauw: "breng voor ons maar een kerk mee uit Boxtel"! Het gebedshuisje dat nu in de wijk Vikuku in Butembo staat, is niet meer dan een overkapping.

Momenteel is er slechts een dak op palen als plaats voor eucharistieviering. Bij een flinke bui en wat wind wordt alles en iedereen kletsnat en is er geen beschutting.

De bewoners hebben het gebouw nooit afgemaakt vanwege geldgebrek. Toen mijn vakantie in Congo erop zat, hebben de dorpelingen mij naar Nederland gestuurd met een opdracht: geld inzamelen om de kerk af te maken.

De kerk in Congo heeft een belangrijke maatschappelijke functie en binnenlandse priesters en zusters spelen daarbij een grote rol.

Het gebouw van het kerkje in Vikuku is multifunctioneel. Hoewel de huidige voorziening verre van optimaal is, worden momenteel de volgende cursussen gegeven:

- Zorg voor moeder en kind: het geven van voorlichting over gevarieerde voeding en verzorging van baby's en jonge kinderen.
- Alfabetisering: een belangrijk aantal mensen en vooral veel ouderen kunnen niet lezen en schrijven.



- Catechisatie voor de jongeren.
- Vakonderwijs: voor de toekomst zijn ook naai- en timmercursussen gepland. Tevens is de functie als gemeenschapshuis van groot belang voor de lokale bevolking. Het kan ook een opvanghuis voor oorlogsslachtoffers en vluchtelingen zijn.

Als zuster van de Oblaten van de Assumptie wil ik mijn mensen graag helpen om een multifunctioneel kerkgebouw te realiseren. Ik wil daarom een beroep doen op uw aller goedhartigheid om samen met mij geld in te zamelen door verschillende acties op touw te zetten.

Alvast hartelijk dank voor jullie financiële steun waardoor we samen iets moois kunnen realiseren.

september 2012

Beste mensen,

De droom van de christenen van Vikuku is werkelijk geworden dankzij jullie allemaal.

Start bijbelcitaat: "Ga naar de bergen, haal daar hout en bouw mijn huis weer op. Met vreugde zal Ik het aanvaarden en er mijn luister tonen-zegt de Heer".
(Uit bijbelboek Haggai 1: v. 7 t/m 8)

Lieve mensen, afgelopen maandag zijn de bouwactiviteiten van het kerkje Vikuku begonnen. Voorafgaand hieraan heeft onze pastoor Vunoka Thiery de bouwkundige, de bouwvakkers en het bouw materiaal (bakstenen, zand, cement etc.) gezegend.

Zie hier en op de andere pagina's de foto's van onze pastoor, van de bouwvakkers en van het bouw materiaal.

Nogmaals bedankt,
zuster Darlène







**Zr. Darlène
heeft samen
met haar
dorpsgenoten
een klein
wonder verricht**



**Geertje en Harrie Schellekens
zijn namens de Boxtelse
bevolking en verpleeghuis
Liduina naar de opening
geweest**

Zr. Darlène loopt tijdens haar opleiding voor verpleegkundige 's ochtends en 's avonds wel zo'n twaalf kilometer. Vanuit Boxtel hebben we ook nu weer geld bij elkaar kunnen sprokkelen.

september 2012

Beste mensen,

Dank, dank, nogmaals dank. Mijn hart is dolblij door jullie weldaden. Dankzij de Nederlandse actie kan ik nu met de brommer reizen.

Ik ben bijna aan het einde van mijn verpleegsteropleiding en ik ben er trots op.

Nogmaals dank voor alles en ik doe mijn hartelijke groeten aan iedereen.

Zr. Darlène





Wie is Liduina?

Liduina van Schiedam, ook Liduina, Sint-Liduina, Lidwina of Liedewij genoemd (geboren Schiedam, 18 maart 1380 - gestorven 14 april 1433), is een katholieke heilige, patrones van de chronisch zieken en een van de bekendste Nederlandse heiligen.

Liduina werd geboren op Palmzondag en groeide op in een gezin met acht broers. Op 12-jarige leeftijd werd ze ten huwelijk gevraagd, maar wees dit aanbod resoluut af omdat ze haar leven aan God wilde wijden. Op 15-jarige leeftijd ging ze samen met vriendinnen schaatsen op de dichtgevroren Maas. Ze viel en brak daarbij een rib, waarna ze koudvuur opliep. Ze bleef hierdoor de rest van haar leven verlamd en aan bed gekluisterd.

Toen ze een paar jaar later weer eens opstandig was over haar lijden, beval haar biechtvader, Jan Pot, haar aan de passie van Jezus te overwegen. Toen dat geen troost opleverde, zag ze ervan af. Nadat haar geestelijke leidsman haar aanmoedigde, probeerde ze het opnieuw en deze keer kreeg ze daardoor zoveel voldoening, dat ze haar ziekte nog niet wilde ruilen voor een Weesgegroet.

Door deze houding maakte ze grote indruk op de vele bezoekers die zij kreeg en vooral op chronisch zieken voor wie zij een grote troost was. Velen kwamen opgemonterd bij haar vandaan.